

In Comitij Cantabrigiensi Bachalaureoru Febr: 22. 1603.

Fluxus & refluxus Maris est a Luna.

Dic age, quid tali, & tanto Mare ferueat æstu :
Cur fluat, ac refluat, dic age nympa Maris.
Num pelagi Regem, tumidis qui regnat in vndis,
Motus diuersos hosce ciêre putas?
An verò emittens luctantes carcere ventos
Æolus hos fluctus ire, redire, facit?
Quid? num Vesta mouet spumosas Tethyos vndas?
Terraue sub pedibus mota mouebit aquas?
An potius Phæbus secum trahit æquora falsa
Auticomus, rapido qui vehit axe diem?
Appage, vana nimis sunt hæc phantasmata : causam
Germanam tandem Dic age (Musa) rogo.
Sic igitur paucis : dominatrix Cynthia noctis,
Cynthia, quæ pendet fratris ab intuitu :
Illa regit motus tacita virtute marinos,
Cæruleoq; Deo plus valet illa Mari :
Illius imperio subsunt Neptunia regna :
Illam pro domina quilibet humor habet.

Ergo.

Candida dum Cælo fulgebit Luna sereno,
Et fluct, & refluet Cæculus Oceanus.

Singulare corruptum naturæ viribus reparari non potest.

Siccine? quod periit penitus, renouare nequibit
Viribus id proprijs rerum natura nouatrix?
Anne nouæ semper facies nascuntur? idemq;
Corruptum numero nescit reparari vnquam?
Immo tandem homines, humanaq; busta resurgent,
Atq; animæ incipient in corpora velle reuerti.
Stulte, quid hæc narras? Cur misces sacra prophanis?
Naturæ non est ea vis, non illius villa
Tanta est aut virtus, aut cum virtute potestas :
Diuinæ hoc opis est, dictu mirabile. At inquis,
Postquam completur magnus Platonius annus,
Supremum, latè quod contegit omnia, cælum
Vertetur, rursus mundi renouabitur axis,
Astra reuoluentur, repetitis sedibus illis,
Quas habuere prius, prima quoq; sospite forma;
Nec motum aut fluxum aut veterem variata figuram
Cuncta renascentur, quæ tempora prisca tulerunt:
Causaq; tunc eadem effectus producet eosdem.
Vah: quàm decepta est Platonica turba sophorum!
Numquid causa eadem numero res gignet easdem?
Annon assiduo labuntur tempora motu?
Tempore mutato, motus mutabitur, inde
Duplex efficitur genitum, generatio duplex :
Nec corrupta potest eadem res ipsa reuerti.
Frustra igitur Plato mentem spe pascis inani,
Antiquas dum te visurum credis Athenas,
A stygijs vndis referet te nulla carina,
Nec te restituet quous. Inde fatebere mecum,
Quod semel occubuit, tulit irreuocabile fatum.